

Repertoriul jurisprudenței

Cauzele conexate C-338/11-C-347/11

Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele FIM

Santander Top 25 Euro Fi (C-338/11)

împotriva

Directeur des résidents à l'étranger et des services généraux

și

Santander Asset Management SGIIC SA, acționând în numele Cartera

Mobiliaria SA SICAV (C-339/11-C-347/11) și alții

împotriva

**Ministre du Budget, des Comptes publics, de la Fonction publique et de la
Réforme de l'État**

(cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate de tribunal administratif de Montreuil)

„Articolele 63 TFUE și 65 TFUE — Organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) — Diferență de tratament între dividendele plătite unor OPCVM-uri nerezidente, supuse unei rețineri la sursă, și dividendele plătite unor OPCVM-uri rezidente, care nu sunt supuse unei astfel de rețineri — Necesitatea de a lua în considerare, pentru a aprecia conformitatea măsurii naționale cu libera circulație a capitalurilor, situația deținătorilor de titluri de participare — Lipsă”

Sumarul hotărârii

Libera circulație a capitalurilor — Restricții — Legislație fiscală — Impozit pe profit — Impozitare a dividendelor plătite organismelor de plasament colectiv

(art. 63 TFUE și 65 TFUE)

Articolele 63 TFUE și 65 TFUE trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări a unui stat membru care prevede impozitarea, prin intermediul reținerii la sursă, a dividendelor de origine națională atunci când acestea sunt încasate de organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) rezidente în alt stat, în condițiile în care astfel de dividende sunt scutite de impozit în cazul OPCVM-urilor rezidente în primul stat.

În ceea ce privește, în special, aspectul dacă situațiile sunt comparabile, în cazul în care statul membru a ales să își exercite competența de impozitare asupra dividendelor plătite de societăți rezidente numai în funcție de locul în care sunt stabilite OPCVM-urile beneficiare, situația fiscală a deținătorilor de titluri de participare ale acestora din urmă este lipsită de relevanță în vederea aprecierii caracterului discriminatoriu sau nediscriminatoriu al reglementării menționate. Astfel, atunci când o reglementare fiscală națională stabilește un criteriu de distincție pentru impozitarea beneficiilor distribuite, aprecierea faptului dacă situațiile sunt comparabile trebuie să se realizeze ținând seama de respectivul

criteriu. Pe de altă parte, numai criteriile de distincție pertinente stabilite de reglementarea în cauză trebuie să fie luate în considerare în scopul de a aprecia dacă diferența de tratament care rezultă dintr-o astfel de reglementare reflectă o diferență obiectivă a situațiilor.

Având în vedere criteriul de distincție stabilit prin reglementarea națională în cauză, întemeiat exclusiv pe locul în care este stabilit OPCVM-ul, aprecierea faptului dacă situațiile sunt comparabile pentru a determina caracterul discriminatoriu sau nediscriminatoriu al reglementării menționate trebuie efectuată numai la nivelul instrumentului de investiție. Or, din perspectiva unei reglementări naționale care urmărește să evite impozitarea în lanț a dividendelor distribuite de societăți rezidente, situația unui OPCVM beneficiar rezident este comparabilă cu cea a unui OPCVM beneficiar nerezident. Prin urmare, diferența de tratament dintre OPCVM-urile rezidente, care beneficiază de o scutire fiscală în ceea ce privește dividendele de origine națională încasate de acestea, și OPCVM-urile nerezidente, care sunt supuse unei rețineri la sursă cu privire la astfel de dividende, nu poate să fie justificată de o diferență existentă între situațiile relevante.

(a se vedea punctele 27, 28, 39, 42, 44 și 55 și dispozitivul)